

CASAFABRE

rient). Del llatí *CASA MAGNA* 'cabana gran' (E.T.C. II, 22) alguna cabana de pastors de dimensions notables que va cridar l'atenció als pobladors d'aquestes altes muntanyes i que va donar nom al gran pic.

6) *Sant Joan de Caselles*, en el terme de Canillo⁵ (Chevalier, p. 102). Cf. *casella* en *DECat* II, 605b54-60.

7) *Casesnoves*, vasta extensió de pasturatges de Taüll i Boí, a 2000-2200 m d'altitud. Del llatí *CASA NOVAS* 'cabanes noves' perquè en aquelles altituds no hi pot haver hagut mai cases, però els pasturatges són plens de pletes i cabanes de pastors (cf. JCor., *Top. Vall Boí*, p. 7).

8) *Casesbesses*, partida antiga de Sant Cugat: *Manso de Cases Bezes*, any 1111 (*Cart. St. Cugat* III, 18). Compost del català *casa* i de l'adjectiu *besses* 'bessones' (cf. *DECat* I, 781b55-782a1).

9) *Casavédre*, gran planell amb pollancrems en el terme de Peramea (Pall.). Es troba en el camí de Coscastell a Puio, més avall de la Buïga (XXI, 140). Compost amb el dialectal *vedre* 'devesa' (cf. *DECat* IX, 63b10-65b12, però cf. el següent).

10) *Costa de Casavere*, en el terme d'Estaon. És a uns 30 k. més al Nord de Peramea (XXI, 164). Del llatí *CASAM VETÈREM* 'la cabana vella'.

APÈNDIX. *Casafort*, agregat de Nulles (Alt Camp). Pronunciat: *kəzəfór* a Vilabella (Casac.). Documentat *Casafort* l'any 1359 (*CoDoACA* XII, 39). Compost del català *casa* (aquí ja en l'accepció moderna d'edifici gran) i de l'adjectiu *fort*, que en català antic era d'una sola terminació (cf. *DECat* IV, 138b58-139a49). J. F. C.

CASAFABRE

Municipi del Rosselló, cantó de Vinça, situat a la vall mitjana del Bulès, a la zona dels Aspres que limita amb el Conflent.

PRON. POP.: *kəzəfəbrə*, oït a Eina i Montboló⁴⁰ (1959).

DOC. ANT. *Scti. Martini de Casafabre* 1146 (*Coll. Moreau* LXII, 101), *G de Casa fabre* 1224 (Alart, *Inv LC*, s. v. *Casafabre*), 1245 (id.), *R. de Casa fabre* 1278 (id.), 1286 (id.), *parrochie de Casafabre* 1272 (id.),⁴⁵ *parrochia de Casa Fabre* 1321 (id., s. v. *parròquia*), *Casa fabre* 1354 (Alart, *Doc. géogr. hist.*, 513), *Casafabre* 1395 (id., 532), *Case Fabre* 1359 (*CoDoACA* XII, 115), *Casa Fabre* 1396 (id., 156). Mencions additionals citades per Ponsich (*Top.*, 34): *locus de Catafabricae* 981, *Casafabra* 1146, 1163, 1628, *Casafabre* 1195, *parr. S. Martini de Casafabra* 1249, 1271, *eccl. S. Martini de Casafabro* 1374.

ETIM. Malgrat les grafies en -a dels Ss. XII-XIII aduïdes per Ponsich (*Casafabra* 1146, 1163, 1249, 1271),⁵⁵ la majoria de les mencions antigues revelen -e, i indueixen a partir de *CASA FABRI* 'cabana de forjador, de fargaire' (*DECat* III, 839a22-23). La singular forma de 981 *Catafabricae* (segurament, almenys, err. per **Casafabricae*) sembla mancada de tot valor, car ja en⁶⁰

el S. x una reducció d'esdrúixol fóra massa extraordinària (**Casafàbrega* > **Casafabra*) àdhuc al Rosselló; cf. *Pla de la Fabra* < *FABRICA* al terme de Serrallonga però és dada recent (1959; Ll. XXIV, 65). Ph. R.

Casagolda, C.-gueralda, V. Golda

CASALDÒVOL

Cognom antic documentat l'any 1492 (cf. E.T.C. I, 183).

ETIM. Compost de *casal d'Ardòvol*. *Ardòvol* és un llogaret de Cerdanya, subcomarca del Baridà (cf. E.T.C. I, 182-184, i vol. II, s. v. *Ardòvol*). J. F. C.

CASALINS

Mas sota el Puig de Grimola en la clotada que desemboca pel vessant del *Clot de les Índies*, en el Montnegre, entre Horsavinyà i Santa Maria.

PRON. MOD. Oït *Can Casalins* per JCor. l'any 1927, però es recorda que altres informants deien «*kəzəlins*», forma que coincideix amb la documentació antiga del NL.

DOC. ANT. El Cartulari de Roca Rossa (ed. de Pons i Guri, *El Cartorial de Santa Maria de Roca Rossa*) dona diverses notícies antigues d'aquest NL: «in manso Perpiniani de *Casellis*» any 1202 (fol. 10r; p. 62.1); «in Pug de *Caseles* --- in loco iam dicto Pug de *Caseles* --- in Pug de *Chaselis*» any 1162 (fol. 11r; p. 64.16.18.24); «in de Orto Sevi[n]iano in *Chaselis*» any 1201 (fol. 11v; p. 65.6fi); «in loco vocato Podio de *Caselis* --- de circio in *Caselis*» any 1201 (fol. 12r; p. 67.11.13).

HOMONIMS. *Casalins* és un NP documentat a⁵⁵ Valls entre els anys 1820-31 (*BABL* 16, 300). *AlcM* el documenta a tres pobles del Maresme i a Barcelona.

El Casaliu, partida del terme d'Irgo (XIII, 189). És un paral·lel de *Casalins* en singular, que reflecteix la caiguda bascoide de la -n- que JCor. ha estudiat a E.T.C. I, 124.

ETIM. Sembla que cal interpretar les dades antigues d'aquest NL com degudes a una confusió, possiblement originada ja pels antics escrivans, entre *Casalins* i el nom trivial *Caselles*. D'altra banda, l'edició de Pons Guri del *Cartulari* de Roca-rossa no ens permet d'acabar de resoldre el problema, ja que JCor., que havia pres notes del manuscrit en el mateix Arxiu de Solsona on és conservat, havia anotat que la lectura del fol. 11v diu *in Chaselì* que Pons interpreta *Chaselis*, però més aviat significaria *Casalin*, corresponent a la forma que es conservava viva entre la gent d'Horsavinyà a començaments de segle. També les altres grafies *Carchis*, *-ellis*, llegides per Pons (1162, 1202, 1201) es poden interpretar com còpia imperfecta de *Caselis* = pron. *kəzəlins*. La forma *Puig de Caselles*, si és que mai ha existit, no va ser confirmada per les enquestes de l'*Onom. Cat.* que JCor. va realitzar al Montnegre i a Horsavinyà, en els anys 1930 i 1960 i ss.

Casalins és una forma plural de *casali* (la documen-